

နောင်ရိုး

(မြန်မာပြည်သား)

ပုတ်ကောင်ကြီး ဦးကျင်ဟုမ်

ဖုတ်ကောင်ကြီး ဦးကျင်ဟု ပ်

ကျုပ် ဖုတ်ကောင်ကြီး ဦးကျင်ဟု ပ် အကြောင်း မပြောပြခင် ကျုပ် ကိုယ်ကျုပ် မိတ်ဆက်ပေး ပါရစေ။ ကျုပ်နာမည်က ဖိုးကံကောင်းဗျ မိမ ရှိဖမရှိ တစ်ကောင်ကြွက်ပါ။

ဖိုးကံကောင်းဆိုတဲ့ နာမည်ကို ဘဘုန်းကြီးက ပေးထားတာဗျ ကျုပ် ကို စောင့်ရှောက်မယ့်သူ မရှိလို့ ဘဘုန်းကြီးကပဲ ကျွေးမွေး စောင့် ရှောက်ခဲ့တာ ယခုဆို ကျုပ်အသက် ဆယ်ရှစ်နှစ် တင်းတင်းပင်ပင် ပြည့် ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည် ။

ကျုပ်ကျောင်းတော့ မတက်ရဘူးဗျ ဒါပေမဲ့ ဘဘုန်းကြီး သင်ပေးတဲ့ မေတ္တာပို့ ပဋ္ဌာန်း ဘုရားစာ မှန်သမျှတော့ အကုန်ရပါတယ်။

ကျုပ်အလုပ်က မနက် လေးနာရီထဲ ဆွမ်းချက်ပြီးရင် ဘဘုန်းကြီးနဲ့ အတူ ကိုရင်ငယ်လေးတွေကို အာရုံဆွမ်း ကပ်ရတယ် ပြီးရင် ဘ ဘုန်းကြီး ဆွမ်းခံထွက်ရင် လိုက်ရတယ်။ ပြီးရင် နေ့လယ်ရောက်လို့ ဘ ဘုန်းကြီးတို့ ကို ဆွမ်းကပ်ပြီး ကျန်တဲ့ အစား အသောက်တွေကို ဘဘုန်း ကြီး မသိအောင် အနားမှာ အသင့်ရှိတဲ့ ချိုင့်ထဲကိုထည့် ထည့်တာပြီးရင် ဘာလုပ်တယ် ထင်လဲ ကျုပ်ရဲ့ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော် သူငယ်ချင်း ဖြစ်တဲ့ ဂဏ္ဍန်းနဲ့ အတူ ညနေကျ ဦးပါကျဲရဲ့ ထန်းရည်ဆိုင် သွားပြီး အမြည်း လှ ပ်တာဗျ။

အဲဒီလို ထန်းရည် သောက်ထားနေဆို ဘုန်းကြီးကျောင်းကို မပြန်ရဲဘူး ဘုန်းကြီးရဲ့ ကြိမ်လုံးစာကို ကြောက်လို့ လေ။

ပြီးတော့ ကျုပ်အကျင့်က ဟိုစပ်ဒီစပ်စပ် ပါတတ်သေး မသိတာမရှိ မတတ်တာမရှိ လူတတ်ကြီး လုပ်တာပေါ့ဗျာ၊ ရွာထဲက လူတွေက ကျုပ်ဆို ဝေးဝေး ရှောင်တယ် ပြောရမယ်ဆို မျက်မှန်း ကျိုးတာပေါ့ဗျာ။

ကျုပ်ကတော့ အေးဆေးပဲ ဘယ်သူမှ ဂရုမစိုက်ဘူးလေ ကျုပ်သူငယ်ချင်း ရှိတယ်လေ။ သူငယ်ချင်းဆိုလို့ များများ စား မရှိဘူး ငယ်စဉ်ထဲက ပေါင်းလာတဲ့ သူငယ်ချင်း ဂဏ္ဍန်းပဲ ရှိတယ်။

ကျုပ် တို့ ရွာမှာ တရုတ်ကြီး ဦးကျင်ဟု ပ်ဆိုတာ ရှိတယ် သူက ရွာအပြင်ဖက်မှာ တစ်သီးတသန့် နေတာဗျ သူ့အိမ်ကြီးကလည်း ဆောက်ထားတာ ဟီးနေတာဗျ ခြံထဲမှာ လည်း ပန်းပင်မျိုးစုံ စိုက်ထားတာ မျက်စိပသာဒ ဖြစ်စေတယ်။ သူက အိမ်စောင့်တွေ မထားဘူးဗျ။ သူကိုယ်တို့ ခြံစောင့် မာလိန်မှူး လုပ်တယ်။

ရွာထဲက ပျိုဖြူတွေဆို အဲဒီထဲက ပန်းလေးတွေ ယူချင်ပေမဲ့ တရုတ်ကြီး ဦးကျင်ဟု ပ်ကို ကြောက်ရတယ်။

ဘာလို့ လဲဆိုတော့ တရုတ်ကြီး ဦးကျင်ဟု ပ်က ခြံနားပင် အကပ်မခံ လက်ကလည်း နှစ်လုံးပြူး သေနတ်ကို ကိုင်ပြီး မျက်စိက ကျီးကန်း တောင်မြောက် ကြည့်ပြီး ကင်းစောင့်နေတာဗျ။

သူ့မှာ ကျောထောက် နောက်ခံ သားသမီးလည်း မရှိဘူးဗျ။ ရွာသားတွေက သူ့ကို ကြည့်မရတော့လည်း ပိုက်ဆံလိုတဲ့ အခါ ဦးကျင်ဟု ပ်ဆီကပဲ သွားသွား ချေးရတယ်၊ ချေးတဲ့ အခါကျ သူက တစ်ရက်ထက် ကျော်တဲ့ ပစ္စည်းကျတော့ သူက အပိုင် သိမ်းတာဗျ။ ဒါတင် ပြီးလား မေးတော့ မပြီးဘူးဗျ ပိုက်ဆံ ပြန်မဆက်နိုင်ရင်လည်း အိမ်ရှိအိမ် ခြံရှိခြံ

သိမ်းတာဗျ ခေတ်သစ် ချစ်တီးလို့ ဆိုရမယ်။

သူ့ဆီကမချေး ပြန်ရင်လည်း မဖြစ်တော့ ရွာသားတွေကလည်း သူ့ဆီက ချေးချေးပြီး ပြန်မဆပ်နိုင်တော့ ဦးကျင်ဟု ပ်က လယ်တွေ၊ ယာတွေ၊ အိမ်တွေကို အပိုင်သိမ်း ဆိုတော့ ရွာသူရွာသားတွေ တစ်နေ့တခြား သူ့အပေါ် စိတ်ပျက် လာသလို သူ့ကို ရန်လိုတဲ့ သူတွေ ပိုပို များ လာခဲ့တယ်။

သူကတော့ မမှု အပြုံးတောင် မပျက်ဘူးဗျ။ ကျုပ်တို့ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် ညနေတိုင်း ချီတတ်နေကျ သတင်းများ စုံစည်းရာ ဦးပါကျဲ ထန်းရည်ဆိုင်သို့ ကျုပ်တို့ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် ရောက်ရှိ လာခဲ့တယ်လေ။

ဦးပါကျဲ ဆိုင်ကို ဘာလို့ သတင်းများ စုံစည်းရာ ပြောလဲဆိုတော့ ရွာထဲက ယစ်ထုပ်တွေ စုစည်းနေတော့ ရွာထဲက အပ်ကျတာက အစ ဘယ်သူကတော့ မိန်းမ ခိုးပြေးသွားပြီ ဘယ်အိမ်တော့ ပစ္စည်း အခိုးခံရပြီ စသည့် သတင်းများ အပါအဝင် အတင်းအဖျင်း စကားများ လည်း စုံလင်လှသောကြောင့် သတင်းများ စုံစည်းရာလို့ ပြောတာပေါ့။

ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက် ရောက်သည် နှင့် ဦးပါကျဲက အလိုက် သိတတ်စွာနဲ့